

— og her kan jeg maaske med det samme svare den højtærede Minister, idet saavel den højtærede Minister som det ærede Medlem ikke synes at have forstaaet, hvad jeg mente med at vise Grundejerne tilbage til deres egne Enemærker. — at naar jeg har udtalt mig saaledes, mener jeg, at Grundejerne med Hensyn til Aalegaardsretten skulde vises tilbage til det, der oprindeligt har været forstaaet ved Aalegaard. Jeg har for øvrigt nævnt det tidligere gentagne Gange. Lad hver Mand anlægge en Aalegaard paa den Maade, at der føres et Risgærde ud i Søen med en over Aalegaarden gaaende Bro, hvorfra Fangsten røgtes. Naar man kommer dertil, skal jeg være tilfreds, og jeg tror ogsaa, at Grundejerne saa havde Grund til at være tilfredse. Der er ikke fra min Side Tale om, som det ærede Medlem for Tisted mente, at jeg vilde forbyde Grundejerne at fiske paa deres Aalegaarde, absolut ikke. Jeg har tydeligt nok, synes jeg, udtalt mig om det, som jeg mente med Hensyn til denne Sag. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Trolle: Naar den sidste ærede Taler mente at kunne indskrænke Grundejernes Ret til overhovedet at fiske med, hvad man i gamle Dage kaldte Aalegaarde, saa vil jeg spørge det ærede Medlem, hvorledes han vil kunne forhindre Grundejerne i at fortsætte Fiskeriet ud over deres Aalegaarde paa samme Maade som alle andre Fiskere. Jeg ser ikke rettere, end naar vi ville indrømme en Grundejer Aalegaardsret til over den fri Fiskeriret, saa maa vi ogsaa give Grundejeren den Ret at kunne fiske paa samme Maade som alle andre ud over den Afstand, hvor han har lagt sin Aalegaard. Over for det ærede Medlem for Mors (Markvorsen) vil jeg sige, at med Hensyn til eventuelle Ændringer har jeg ikke villet stille bestemte formulerede Forslag, men jeg maa atter gøre opmærksom paa, at Loven indeholder 3 Kapitler, og § 6 findes i Kapitel 1, der indeholder de almindelige Regler, der gælder, for saa vidt de ikke indskrænkes ved de efterfølgende Bestemmelser. Jeg har altsaa antydet, at man mulig kunde blive enig med de andre Faktorer om at ændre de Bestemmelser i § 6, som ikke passe for Limfjorden. Over for de øvrige snævre Farvande har man ifølge § 45 i Vedtægten Ret til at ændre disse Afstandsbestemmelser under de foreskrevne Former.

P. Pedersen: Da Fiskeriloven var til 2den Behandling i 1897, tillod jeg mig at fremhæve, hvordan Forholdene vare i Fjordene omkring Roskilde og Frederikssund. Man lukkede hele Fjorden fra Roskilde til Frederikssund, fordi man mente, at det var i Overensstemmelse med Loven af 1888 om Fredningsbestemmelser. Der fremkom Klager baade til Rigsdagen og Ministeren fra den talrige Fiskerbefolkning, der findes, og jeg tillod mig da at udtale det Haab, at Landbrugsministeren ikke vilde fortolke Loven paa den Maade, som den tidligere blev fortolket, saa at disse Farvande ikke skulde kunne lukkes paa hele Linien. Der kan efter min Mening kun være Tale om at tage hvert Vand for sig og da tage $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{6}$, som jeg havde foreslaaet, og betragte det som lukket Vand. Jeg vil derfor tillade mig at forespørge den højtærede Minister, hvordan den højtærede Minister vil stille sig over for Forespørgerne, som jo ikke ere ganske sikre paa, om den højtærede Minister ikke vil fortolke Loven paa den Maade, som den er bleven fortolket kort Tid efter, at den udkom i 1888.

Formanden (Sofus Høgsbro): Folkeformandsmanden for Svendborg Amts 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Frederiksen: Det er det ærede Medlem for Helsingør (Chr. Rasmussen), der giver mig Anledning til en kort Bemærkning. Det ærede Medlem vilde slaa fast, at jeg skulde have taget Grundejerne i Forsvar over for de fri Fiskere. Det er en Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side. Jeg har ikke i de Udtalelser, jeg fremkom med før, angrebet det ærede Medlem, men har kun villet forsvare mig over for det Angreb, han indirekte rettede mod mig som Medlem af Kommissionen. Jeg har heller ikke, som det ærede Medlem sagde, taget Grundejerne i Forsvar over for de fri Fiskere. Jeg har derimod sagt, at den nugældende Lov giver Grundejerne en efter min Mening alt for stor Ret, og denne har jeg efter Evne baade i Kommissionen og ved forskellige andre Lejligheder søgt at gøre noget mindre. Naar det ærede Medlem altsaa har villet konstatere, at jeg har taget Grundejerne i Forsvar, er det en Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side.